

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. april 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Henrik Hjort Elmquist
Sagsnr.: 2012-0030-0619
Dok.: 357475

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 485 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 485 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at der jf. Kontant-udsendelsen ”Politi-nøl koster” den 15. november 2011 er dømte kriminelle, der slipper billigere i straf pga. lange sagsbehandlingstider indenfor økonomisk kriminalitet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaturen er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om, i hvor mange sager om økonomisk kriminalitet der inden for de senere år måtte være sket straffedsættelse som følge af lang sagsbehandlingstid. Tilvejebringelse af en sådan opgørelse ville forudsætte en meget omfattende og ressourcekrævende manuel gennemgang af et stort antal sager i politikredsene og statsadvokaturene.

Det kan dog generelt oplyses, at sanktionsfastsættelsen i sager om økonomisk kriminalitet ligesom i andre straffesager afhænger af en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, herunder navnlig lovovertrædelsens grovhed og oplysningerne om gerningsmandens forhold, jf. herved de almindelige strafudmålingsbestemmelser i straffelovens §§ 80-82. I praksis lægges der i disse sager ved straffens fastsættelse betydelig vægt på størrelsen af det beløb, som lovovertrædelsen angår.

I visse tilfælde kan sagsbehandlingstiden indgå som en formildende omstændighed ved strafudmålingen. Det følger således af straffelovens § 82, nr. 13, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed, at straffesagen mod gerningsmanden ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det kan bebrejdes gerningsmanden. Tilsvarende skal det i almindelighed indgå som en formildende omstændighed, at der er gået så lang tid, siden den strafbare handling blev foretaget, at anvendelse af den sædvanlige straf er unødvendig, jf. straffelovens § 82, nr. 14.

Bestemmelsen i straffelovens § 82, nr. 13, skal også ses i lyset af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og den heraf afledte retspraksis, hvorefter enhver har ret til en retfærdig rettergang inden en rimelig frist.

Det beror på rettens konkrete vurdering af sagens samlede omstændigheder, om straffen i en sag bør fastsættes under henvisning til bestemmelserne i straffelovens § 82, nr. 13 og 14. I den forbindelse lægges der bl.a. vægt på forbrydelsens karakter, sagens betydning og kompleksitet samt den tiltaltes og myndighedernes adfærd i forbindelse med sagens behandling.

Der er således ikke i alle sager, hvor der har været tale om lang sagsbehandlingstid, grundlag for at nedsætte straffen. Der kan ikke opstilles præcise retningslinjer for, at eksempelvis en bestemt varighed for en sags behandling, f.eks. et bestemt antal år, i sig selv medfører, at der foreligger en lang sagsbehandlingstid, der vil kunne føre til en formildelse af straffen. Der findes således i retspraksis eksempler på, at selv meget lange sagsbehandlingstider (7-10 år) ikke har medført en nedsættelse af straffen, idet der har foreligget en rimelig begrundelse for, at sagen ikke på et tidligere tidspunkt har kunnet færdigbehandles. Omvendt vil kortere sagsbehandlingstider efter retspraksis afhængig af sagens konkrete omstændigheder kunne medføre en formildelse af straffen, hvis der ikke kan påvises særlige forhold i sagen, som kan begrunde sagsbehandlingstidens længde.

Det bemærkes i den forbindelse, at sager om økonomisk kriminalitet ofte er meget omfangsrige og komplekse, og at sagsbehandlingstiden derfor kan være længere end i andre typer af straffesager.”

Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 481 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.